

Prelatovo pismo (svibanj 2015.)

Biskup Javier Echevarria savjetuje da "treba ići na molitvu kako bi se popravila i najmanja pukotina među različitim članovima obitelji."

6.05.2015.

Predragi! Neka mi Isus čuva moje kćeri i sinove!

Početak mjeseca svibnja, koji je u mnogim narodima posebno posvećen Blaženoj Djevici Mariji podsjeća nas da po svim krajevima moramo širiti

ugodaj Nazareta, kreposti i način ponašanja Svete Obitelji, a naročito prema primjeru Svete Marije.

Danas slavimo liturgijski spomen svetoga Josipa radnika: čovjeka u kojeg je Bog imao pouzdanje da čuva Isusa i Presvetu Djevicu, njegova dva velika blaga na zemlji. Ovaj blagdan, istinski ulaz u Marijin mjesec, poziva nas da uđemo u suštinu Nazaretske kuće. I ne zaboravimo da to mjesto i dalje postoji u Crkvi, pravoj obitelji Božjoj; u kršćanskim domovima i u ovoj *maloj obitelji* unutar Crkve koja je Opus Dei.

Tijekom ove marijanske godine molimo i to ustrajno i na vrlo poseban način za obiteljsku ustanovu kako bi ona u punini odavala Božju odredbu i prilagodila se božanskom modelu koji smo promatrali u Betlehemu, Nazaretu i na svakom mjestu gdje se Isus odmarao od napornog puta. Kako da se ne sjetimo

i kuće u Betaniji, gdje su Mu Lazar, Marta i Marija pružali smještaj kako bi se Učitelj odmorio, trudeći se da Mu ponude ono najbolje! Zato je naš Otac – to vam je dobro poznato – *Betanijom* nazivao svetohraništa i poticao nas je na neprestane detalje pažnje i ljubavi prema Našem Gospodinu dok se klanjamo Isusu s Marijom i Josipom.

Premda se u svakom trenutku trudimo u svojem domu obnavljati ugođaj Svete Obitelji, ne smije nas čuditi da ponekad ne znamo pokazati onaj mir koji je tamo uvijek vladao. Promatrajmo što se dogodilo Mariji i Josipu kada su morali naglo bježati zbog Herodovog progona; ne zaboravimo da u prvotnoj Crkvi, uz opisivanje sklada koji je sjedinjavao prve kršćane, ne nedostaje stranica na kojima se pripovijeda kako je ponekad mir bio pomućen zbog progona, nerazumijevanja okoline i čak lošeg ponašanja nekih. Ipak, uz

pomoć Duha Svetoga prevladane su te prepreke i bili su vjerni Isusu Kristu u vedroj odanosti.

U okružju doma mogu nastati sporadične razlike i može se narušiti, barem na trenutak, klima ljubavi koja je svojstvena životu vjere. U tim slučajevima – kao i uvijek – treba ići na molitvu kako bi se popravila i najmanja pukotina među različitim članovima obitelji, a također za rad na dobro društva, jer **postoji tijesna povezanost između nade naroda i sklada među naraštajima**[1]. I dodao je Papa drugom prilikom: **Veza bratstva koja se uspostavlja u obitelji među djecom, ako se događa u ozračju odgoja za otvorenost prema drugima, velika je škola slobode i mira... Možda toga nismo uvijek svjesni, ali upravo je obitelj ta koja uvodi bratstvo na svijetu!**[2].

Zadnjih godina svoga života sveti Josemaría je održavao skupove s mnogim ljudima koji su mu izlagali svoje male i ne tako male probleme i molili su ga za savjet. Nije bilo rijetko da su očevi i majke trpjeli zbog buntovnosti nekih od njihove djece koja su počela odrastati. Naš Utemeljitelj ih je nastojao umiriti i podsjećao ih je da je u toj dobi buntovnost uvijek postojala, mada je ona u zadnje vrijeme možda još izrazitija. Ali lijek, uz molitvu, nije se promijenio: ***pokaži svojoj djeci mir, nemoj ih pljusnuti. Djeca protestiraju, tebi to smeta, trpiš jer ih mnogo voliš, a osim toga moraš se smiriti. Imaj malo strpljivosti, pogrdi ih kada ti je prošla ljutitost i nasamo. Ne ponižavaj ih pred ostalom braćom i sestrama. Govori im promišljeno kako bi primijetili da se moraju ponašati na drugi način, jer tako će ugoditi Bogu. Na taj način ih odgajaš, a slijedećeg dana mogu***

***započeti životni put i biti dobri
kršćani i dobri roditelji ako ih Bog
k tome vodi.***

***Tu je prvo da treba izbjegavati dva
ekstrema: preveliku dobrostivost i
strogost[3].***

Sveti Josemaría je takav način razmišljanja uzeo iz Evanđelja. U svojim razgovorima s roditeljima lako je raspoznati poduke Gospodinove o pažljivom prakticiranju bratske opomene, mada se u tim slučajevima ne radi baš o tome. U Opusu Dei svi moramo težiti za tim da ostvarimo kršćansko zalaganje koje sasvim odgovara podukama samoga Isusa Krista. Zato je razumljivo da je naš Otac, među pitanjima koje bi postavio kako bi osjetio puls kada bi došao u neki Centar, postavio ovo: ***ima li bratskih opomena?***

Vidjeli smo kako je sveti Josip u snu primio poruke s neba; osvrćući se na

tu činjenicu Papa primjećuje da **nije moguća obitelj bez snova. Kada se u obitelji izgubi sposobnost za snove, djeca ne rastu; ljubav ne raste, život slabi i gasi se**[4]. Tako upućuje očevima i majkama slijedeći poziv kako bi svaki dan prije odlaska na spavanje razmišljali: **Jesam li danas sanjao o budućnosti svoje djece? Jesam li danas sanjao ili sanjala o ljubavi prema svojem supružniku? Jesam li danas sanjao s roditeljima, djedom i bakom koji su živjeli prije mene?**[5].

To su pitanja koja na neki način treba postaviti svatko od nas. Promatrajmo svakodnevno molimo li za svoju braću i sestre u Djelu, za svoje obitelji i za ljude koji dolaze na apostolske poslove: tražimo li od Boga za njih ono najbolje, ono što im je najpotrebnije; mislimo li u molitvi kako im pomoći..., znamo li im pružiti pomoć bez očekivanja ičega u zamjenu: već nas ljube!

U Djelima apostolskim piše: *Apostoli pak velikom silom davahu svjedočanstvo o uskrsnuću Gospodina Isusa i svi uživahu veliku naklonost*[6]. Prema poticajima Duha Svetoga optimistički su savladavali prepreke koje su se ukazivale na poslu; čak su se ispunjali radošću kad su morali pretrpjeti klevete, zatvor i bičevanja za ime Isusovo[7]. Ta čvrstoća duha i taj rast pred protivštinama jačali su po pažnji koju je pružala Majka Isusova – također i Majka svakoga od nas. Od kada je Tješitelj došao na Duhove, obraćali su joj se u velikom djetinjem pouzdanju. Na to piše naš Otac: ***Molitva učenika prati Marijinu molitvu: to je molitva usko povezane obitelji***[8]. Tako moramo postupiti i mi, posebno za vrijeme tradicionalnoga svibanjskoga Hodočašća koje ove godine ima jedinstven sadržaj: pouzdano staviti u ruke naše Majke molitvu Crkve za

plodove Sinode o obitelji koja će biti u listopadu.

Osim toga, sutra se ispunja osamdeset godina od datuma kada je u Djelu nastao ovaj Običaj svibanjskoga Hodočašća koji su već usvojili milijuni ljudi po cijelom svijetu. Sjećajući se na taj 2. svibnja 1935., nakon mnogo godina, za vrijeme jednog od zadnjih marijanskih pohoda Našoj Gospi u Sonsoles, sveti Josemaría je ovako govorio: ***mного molite Presvetu Djevicu u mjesecu koji počinje. Svibanjska hodočašća su nešto predivno. Jučer sam bio u Sonsoles i razmišljao da kad bi svi koji za vrijeme svibnja idu na hodočašće, po cijelom svijetu – u Europi, Aziji, Africi, Americi i Oceaniji – došli u Sonsoles jedan za drugim, dolazili bi i odlazili ljudi u to Gospino svetište bez prestanka od 1. siječnja do 31. prosinca***^[9].

Pobožno i uz trud svih, sjedinjeni s Papom, biskupima i ostalim kršćanima postizemo moćnu molitvu za Crkvu, svijet, obitelji i građansko društvo. Tako se osobne i združene djelatnosti na služenje dušama odvijaju sve više i ispunjaju se djelotvornošću. Naš Otac je tvrdio da ***svi apostolski zadaci i sredstva za njihovo pokretanje jesu onus et honor, teret i čast (...) Numerarija, Pridruženih i Supernumerarija; a također i Suradnika. Varao bi se i imao bi loš duh i malo velikodušnosti onaj koji bi smatrao da su ti pothvati samo stvar za Numerarije, jer potrebno je, kada se govori o našim apostolskim težnjama, da se o nama uvijek može reći ovo što čitamo u Djelima Apostolskim: multitúdinis autem credéntium erat cor unum et ánima una (Dj 4, 32), cijelo mnoštvo vjernima imalo je jedno srce i jednu dušu***[10].

U predzadnjem tjednu u travnju bio sam u Valenciji. Tamo me je pozvao Kardinal, Nadbiskup, i slavio sam u katedrali zahvalnu Misu za beatifikaciju don Álvara i dao sam konferenciju o njegovom radu na II. vatikanskom saboru. Osim toga sastao sam se s mnogim mojim kćerima i sinovima, kao i s ljudima svake dobi koji sudjeluju da poslu Djela. Pomognite mi da zahvalim Bogu za duhovne darove koje je On htio donijeti. Pratite me također u zahvali za svećeničko ređenje jedne dobre grupe vaše braće Numerarija slijedećeg 9. svibnja u Bazilici Svetoga Eugenija. *Deo omnis glória!*

Završavam, kćeri i sinovi moji, uz sjećanje na devetnicu svetoga Josemaríje Blaženoj Djevici Mariji Guadalupskoj u svibnju 1970. Tamo je išao moliti za Crkvu, za Svetoga Oca i za Opus Dei. Koliko je to donijelo ploda! I dalje će biti ploda u obilju po dobroti Božjoj i zagovoru

Presvete Djevice ako rado svaki dan slijedimo korake našega Oca, kao što je to odano činio don Álvaro.

Utječimo se njegovom zagovoru, posebno slijedećeg 12. svibnja, na dan kada ćemo prvi put slaviti njegov liturgijski spomendan.

Sa svom ljubavlju vas blagoslivlja i ponovno traži molitve

vaš Otac

+ Javier

Rim, 1. svibnja 2015.

[1] Papa Franjo, Govor na općoj audijenciji, 11.2.2015.

[2] Papa Franjo, Govor na općoj audijenciji, 18.2.2015.

[3] Sveti Josemaría, Bilješke s obiteljskog skupa, 24.11.1972.

[4] Papa Franjo, Susret s obiteljima na Filipinima, 16.1.2015.

[5] *Isto.*

[6] *Dj*, 4, 33.

[7] *Usp. Dj* 5, 41.

[8] Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 141.

[9] Sveti Josemaría, Bilješka s obiteljskog skupa, 29.4.1969.

[10] Sveti Josemaría, *Pismo*, 31.5.1954., br. 34.

Copyright © 2015. *Prælatūra Sanctæ Crucis et Operis Dei* (Ovaj materijal ne smije se reproducirati, u cijelosti ili djelomično, bez izričitog odobrenja nositelja autorskih prava).